

De warmtevraag

Warmte in woningen

De warmtevraag van woningen en utiliteit is essentieel om te weten. Dat vormt de basis om de juiste warmtebronnen te selecteren.

Momenteel wordt vaak gebruikt gemaakt van de data van netbeheerders. Deze is vaak niet compleet en/of is op pandniveau te ver uitgemiddeld; in een wijk worden alle objecten meegenomen en gemiddeld.

Voor de Startanalyse van het PBL en ook in Vesta MAIS is de warmtevraag voor bestaande woningbouw uitgezocht en kan goed als 'standaard' gebruikt worden voor de warmtevraag voor heel Nederland. Wij hebben de gegevens van de warmtevraag uit het Vesta MAIS-model vertaald naar verblijfsobject en panden, waarbij we onderscheid maken in de verschillende typen woningen (appartement, rijwoning, hoekwoning, twee-onder-een-kap en vrijstaande woningen, etc.). We maken hiervoor ook gebruik van de CBS-benchmark-gegevens.

Warmtevraag utiliteit

Voor utiliteitsgebouwen maken we gebruik van de benchmark-gegevens uit de ECN-studie van 2016. In dit onderzoek zijn gasintensiteiten per m² bepaald door middel van statistische analyses van werkelijk gemeten verbruiksgegevens, per bouwjaar en oppervlakteklasse. Op basis van de gebruikersfuncties in de BAG, het bouwjaar en de oppervlakte wordt zo de juiste warmtevraag gekoppeld aan de gebruiker.

Op deze manier hebben we de warmtevraag per gebruiksobject zo nauwkeurig mogelijk in beeld gebracht en kan een goede match gemaakt worden met het warmte-aanbod uit de omgeving.